

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 896/2021
15.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ненада Делића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Златана Куртовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр.14/21 од 24.05.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.473/21 од 16.07.2021. године, у седници већа одржаној дана 15. септембра 2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада Делића – адвоката Златана Куртовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр.14/21 од 24.05.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.473/21 од 16.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К бр.14/21 од 24.05.2021. године, окривљени Ненад Делић оглашен је кривим због извршења једног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од три године и шест месеци, једног кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и новчана казна у износу од 100.000,00 динара, те због једног кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, након чега је окривљени применом одредаба члана 60. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од четири године, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 01.08.2020. године до 22.01.2021. године, те на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју ће платити у року од 15 дана од дана

правноснажности пресуде, с тим што уколико не плати новчану казну у остављеном року, суд ће исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања опојне дроге „кокаин“ нето тежине 1002,15 грама.

Окривљени је обавезан да на име паушала плати суду износ од 10.000,00 динара, те да на име трошкова кривичног поступка плати суду износ од 34.520,67 динара а Вишем јавном тужилаштву у Новом Пазару износ од 11.238,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.473/21 од 16.07.2021. године, делимичним усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару, пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр.14/21 од 24.05.2021. године, преиначена је само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљеном Ненаду Делићу за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ утврђена казна затвора у трајању од четири године, док су задржане као правилно утврђене казне затвора у трајању од шест месеци и новчана казна у износу од 100.000,00 динара за кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ и казна затвора у трајању од шест месеци за кривично дело ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, након чега је окривљени применом одредаба члана 60. став 1. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од четири године и десет месеци, у коју казну му је на основу члана 63. став 1. КЗ урачунато време у притвору од 01.08.2020. године до 22.01.2021. године, те на новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана, с тим што уколико окривљени не плати новчану казну у одређеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, сходно одредби члана 51. став 2. КЗ, док су жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару у преосталом делу, као и жалба браниоца окривљеног – адвоката Златана Куртовића у целини одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Ненада Делића - адвокат Златан Куртовић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за кривично дело из члана 278. став 1. КЗ и за кривично дело из члана 23. став 1. ЗЈРМ, или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног,

сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члана 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

У захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног Ненада Делића – адвокат Златан Куртовић указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и с тим у вези истиче да је окривљени, поред осталог, оглашен кривим због кривичних дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ и ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. ЗЈРМ, тако што је „у намери да побегне, јер су му припадници ПУ Нови Пазар препречили пут возилима, своје возило окренуо у правцу из ког је долазио, те је својим предњим левим делом возила ударио у службена возила којима су управљали припадници ПУ Нови Пазар, а када је његово возило заустављено, одбио је да се одазове на позив припадника ПУ Нови Пазар да отвори врата и изађе“, а које радње према ставу браниоца не могу представљати кривично дело из члана 278. став 1. КЗ, нити кривично дело из члана 23. став 1. ЗЈРМ, обзиром да у изреци није наведен законски опис бића кривичног дела из члана 278. став 1. КЗ, који подразумева употребу општеопасног средства, односно општеопасну радњу чијом се употребом објективно може угрозити живот и телесни интегритет људи или имовине већег обима, док се непослушност окривљеног који је одбио да се одазове на позив припадника ПУ не може сматрати ометањем овлашћених службених лица у вршењу њихових службених радњи, односно дужности у смислу члана 23. став 1. ЗЈРМ, а због чега према наводима захтева у радњама окривљеног нема конститутивних елемената ниједног од ова два кривична дела.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, по оцени овога суда, нису основани.

Наиме, оцењујући као неосноване наводе жалбе браниоца окривљеног, изјављене против првостепене пресуде, а који су истоветни изложеним наводима захтева за заштиту законитости, Апелациони суд у Крагујевцу као другостепени је у својој пресуди на страни 3, последњи став и страни 4, први став, изнео јасне и довољне разлоге због чега налази да се у радњама окривљеног стичу сви битни елементи кривичног дела изазивања опште опасности из члана 278. став 1. КЗ, налазећи да је у изреци побијане пресуде описано којом општеопасном радњом или општеопасним средством је окривљени критичном приликом изазвао конкретну опасност за живот или тело људи, односно имовину већег обима, као и да та опасност има карактер опште опасности. Другостепени суд је и у односу на кривично дело ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. ЗЈРМ на страни 4, став 2 изнео јасне разлоге, правилно закључујући да је првостепени суд у изреци побијане пресуде јасно описао начин на који је окривљени ометао овлашћена службена лица у обављању послова безбедности и одржавања јавног реда и мира, имајући у виду да је окривљени, након што је зауставио возило, одбио да се одазове на позив полицијских службеника да отвори врата од возила и из њега изађе, а које радње и по

оцени овога суда представљају радње кривичног дела из члана 23. став 1. ЗЈРМ, односно радње учиниоца овог кривичног дела којима на други начин омета службено лице надлежних органа у вршењу службене дужности.

Како је, дакле, другостепени суд, наводе истоветне наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, оценио неоснованим и за ову оцену на страни 3, последњи став и страни 4 први и други став, изнео потпуне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, то на ове разлоге у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује, налазећи да ни првостепеном, нити другостепеном пресудом није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић